

Balon'dan...

Baş tarafı birinci sayfada

Kapıda, yeni kurulan Royal Balon Şirketi'nin minübüsti bekliyor.

Göreme'ye doğru yola koyuluyoruz...

Güneşin doğuşunu beklerken, şirketin tesislerinde epey erken bir kahvaltı yapıyoruz.

Balona binmek için güneşin doğması ve sabah rüzgârlarının nispi bir istikrar kazanması lazım.

Balonun havalanacağı bölgeye doğru yeniden yola koyuluyoruz...

Kavun tarlaları içinde kıvrıla kıvrıla alana vardığımızda, yerde uzanmış balon yavaş yavaş şişiriliyordu... Bir balonun uçuşa hazır edilmesinin tüm sürecini izliyoruz.

İçine doluştuğumuzda ise kaptan pilotumuz Suat, helikopterimizi ateşleyerek balonu havalandırıyor.

Balonun "direksiyonu" yok, kaptan pilotumuz rüzgârla dans ederek peri bacalarının üzerindeki seyahatimizi başlatıyor...

Balonda sabahın ulviyetini boyutlandıran bir müzik çalıyor.

Güvercinleri ilk kez sere serpe uyurken görüyorum.

Peri bacaları bir doğa harikası olarak uzanıp gidiyor...

Dağa yürüyerek tırmanan kuşlara da rastlıyoruz. Bol tilki olduğunu da öğreniyoruz ama onları göremiyoruz.

Çok erken olmasına rağmen kabak toplamak için iş başı yapan kadınlı, erkekli köylü grupları da görüyoruz.

Cavuşin Köyü'nün kayalar içinde bana Necip Fazıl'ın ürkütücü imgelerini anımsatan eski evleri de altımızda...

Pilotumuz Suat, daha evvelerden Kaliforniya'daki balonculuk deneyiminden pekiştirdiği acı İngilizcesiyle aramıza karşın Japon turiste de bize anlattıklarının bir özetini geçiyor.

Peri bacalarının şekillendirdiği doğadaki az ve zor rastlanırların minik düzlüklerde ise butik bağcılık yapıyor. Ama bölge susuz olduğu için bodur üzüm ağaçlarının yerinde yere sarmaşık gibi sarılmış ve yapışmış farklı bir türü dikkatimizi çekiyor. Böylece çok nitelikli şarapların ana kaynağını da keşfetmiş oluyoruz.

Kaptan pilotumuz ateşi harlaya harlaya, iğleri çeker bırakarak, kuleyle İngilizce, bizi arabayla izleyen ekiple Türkçe konuşarak bizi gezdirmeye devam ediyor... Bu sayede yukardan çok sempatik görünen Cavuşin Köyü'nün yeni halini, tipik olduğunu sandığımız okulunu, uzaklarda uyuyan Avanos Hıçsi'si'ni, çocukluğumuzda her daim adını duya geldiğimiz ama epeydir de küllen unutulmuş muamelesi gören Avanos'u ikiye bölen Kızılurmak'ı, benliğimizi saran sabah dinginliğinde temasa ediyoruz.

Sanki balonda değil, gökyüzünde rahvan bir yürüyüşteyiz...

Altımızda sadece olağanüstü bir doğa yok, yanı başımızda ve biraz daha uzaklarımızda da bizimki gibi onlarca rengârenk seyrî halinde balon var.

Bitmesini istemediğimiz bir rüyadaki renkli film gibi... Bir saat sonunda inme aşamasına geliyoruz. Direksiyonsuz bir araçta rüzgârla pazarlık ederek yer arıyoruz...

Kolay olmuyor... Sonunda pilotumuzla rüzgâr el sıkışıyor, düz bir alana iniyoruz. Bizi izleyen ekip, tekrar alıp götürülecek arabalarımız hazır ve nazırlar.

Balon nasıl söniyor, nasıl toplanıyor, balonun sepeti onu taşıyacak uzun araca nasıl yerleşiyor, hepsini izliyoruz.

Balondan iniyoruz ama kahvaltıyla başlayan süreç henüz bitmiyor. "Montgolfier Kardeşler"den beri süren geleneksel bir seremoni var. Önce açılan bir deftere izlenimlerimizi yazıyoruz. Bu sırada aşağıda tüm gezi boyunca bizi izleyen ekip anında beyaz örtülü, çiçekli bir büyük masa kuruyor. Bardaklar diziliyor, portakal suları ve şampanyalar da bardakların yanındaki yerlerini alıyor...

İncecekler eşliğinde gezimizi kutluyoruz. Sonra teker teker madalyalarımızı takılıyor, ardından da otelimizin yolunu tutuyoruz. Saat henüz sekiz...

Dokuz haberleri ile başlayan gündeme kulak kabartıp duruyorum... Dün, bütün gün...

Ankara ve Türkiye, garip koalisyonların darbe sanıklarının koruyup kollama peşindeki gülünç abradabralarını seyrediyor...

Hukuk mu? Hukuk devleti mi?

Güldürmeyin beni.

Balon... Tam bir balon... Ya da balon'dan.

Onun için...

Hüzünle, yüzde yetmiş varan nemli bunaltıcı hava eşliğinde izlediğimiz bu utanç verici süreci yorumlamak yerine, TOBB'un gelecekteki on yıllık vizyonunu şekillendirecek arama konferansı için gittiğimiz Kapadokya'daki olağanüstü balon gezimizi yazmayı yeğliyorum. Çünkü dün yaşanan "balondan rejim komedisi" yanında gerçek bir balon bu.

Ve Ankara'dakinin aksine çok keyifli...